

Oi lumi liitele

Lumi peittää jälleen maan. Pyrynauhat sääpalvelun nettikartalla vyöryvät yli maan. Lauhat kelit ja vesisateet, kevään ensi merkit, saivat uskomaan vuodenajan vaihtuneen, mutta parin päivän pyryt palauttivat vuodenkulun taas raiteilleen. Takatalvestakin jo jotkut puhuivat pyryjen aikana, mutta keskitalven loppupuolella sellainen ei ole edes mahdollinen. Vielä voi olla edessä pahojakin pyryjä ja paukkuvia pakkasia. Pidentyvät päivät ja yhä korkeammalle kohoava auringon kaari tuovat kyllä kevään, lopulta lyhyessä rysäyksessä.

Joka kevään ennenaikaisiin merkkeihin on laskettava myös se vuosittaisen innon viriäminen avata litium-kaivos Ullavan Längtälle. Nimenomaan Längtälle, eikä Längttään tai Längtässä, niin kuin jotkin toimittajat ovat itsepintaisesti alkaneet paikkaa nimittämään. Virhe lienee samaa luokkaa kuin jos sanoisi menevänsä Kaustisiin. Paikalliset siitä lähinnä hermostuu.

Kuin lapset aikoinaan innokkaina keväisten kuralätäköiden puroja aukaisemassa, ovat taas insinöörit pitelemättömissä Längtän aarteita esiin kaivamassa. Kunhan taas vain saataisiin kerättyä tarvittava määrä uutta pääomaa, niin eiköhän se jo alkaisi kalliot halkeamaan ja litium liikkumaan Ullavasta, tai sitten vain kertyisi sen verran rahaa poltettavaksi, että taas ensi vuonna voisi koettaa...

Kaivoshanke on tänä vuonna kyllä jollain lailla liikahtanutkin eteenpäin, on nimittäin järjestetty kysely tulevan kaivoksen antimien poiskuljettamiseen käytetyn tien varren asukkaille, mahdollisiin haittoihin suhtautumisesta. Kaikkia alueen asukkaita ei tuo liikenne tule haittaamaan, vain alle 100m tien varresta asuvia, muilta kuin näiltä ei kyselty sitä eikä tätä. Hyvä tietää täälläkin kaarantiellä, puolen kilometrin etäisyydellä, ettei kesäyön hiljaisuutta riko rekkain rallin melu. Vuorokausittainen liikenne kaivokselta tulisi kuulemma olemaan n.40 rekkaa, siinä jo rapakkotieksi kutsuttu väli Hanhisalosta Rahkoseen saattaisi lisänimensä mukaiseksi muuttua. Tyhjät rekat kulkisivat tietenkin saman välin myös toiseen suuntaan ja kaivoksen muu huoltoliikenne sen lisäksi nostaisi vuorokaudessa liikennemäärän n. 100 rekkaan. Jos on hiljainen kylätie, ei se olisi sitä enää.

Vanhoina ”hyvinä” aikoina teistä vastasi TVH. Keltaiset kuorma-autot pitivät talvisin tiet auki, sekä tiekarhut höyläsivät polanteet tasaisiksi. Auras oli vuoren varmaa, vaikka joskus sitä sai odottaakin. Laatu oli hyvää ja kautta valtakunnan samanlaista. Legendaarisen laiskoiksi haukutut valtion työntekijät tekivät työnsä kunnolla haukkumisesta huolimatta. Nykyään ei ole enää TVH:ta. Destiat, itellat, ja mitkäläie nutellat ovat korvannet vanhan ajan hyvin toimineet virastot. Entisajan hyvin toiminut, kattava teiden aukipitäminen on kilpailutettu tappiinsa. Kuka sen halvimmallalla viitsii sanoa tekevänsä, voi sanoa urakan saaneensa. Saman tien varrella saattaa aurauksesta vastaava urakoitsija vaihtua 20 kilometrin välein, eikä sitä voi olla huomaamatta. Vähäisempiarvoiset seututiet saattavat jäädä kokonaan auraamatta ennen seuraavaa lumituiskua. On se vaan virtaviivaisen kustannustehokasta tämä nytkaika.

Jotain myönteistäkin sentään on näille kairoille tulossa, uutta pintaa puolella miljoonalla tiehen Ullavan Korvesta kirkolle. Hyvä alku, mutta vielä on matkaa koko tien Kälviälle saakka kuntoon laittamiseksi. Tulevina vuosina kenties korjaukseen lisää rahaa voisi odottaakin, pitäähän sitä päästä maalikylille näiltäkin perukoilta. Tai sitten vain menee Kaustisen kautta, niin kuin ennenkin.

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi